Vienas iš tų genialių (gilių) posmų bei komentarų iš Śrīmad-Bhāgavatam. Komentaras yra jungtinis: pradžia Višvanātha Čakravarti Thākuro, o pabaiga Hridayananda Dās Gosvāmio.

Śrīmad Bhāgavatam, Pokalbis tarp Krišnos ir Rukmini, 10.60.37:

ni kiñcano nanu bhavān na yato 'sti kiñcid
yasmai bali bali-bhujo 'pi haranty ajādyā
na tvā vidanty asu-tpo 'ntakam āhyatāndhā
pre ho bhavān bali-bhujām api te 'pi tubhyam

Tu neturi nieko, nes nėra nieko anapus Tavęs. Net didžiausi dievai, besimėgaujantys aukų atnašomis – Brahmā ir kiti – lenkiasi Tau. O tie, kuriuos apakino jų turtai, kurie paniro į juslių tenkinimą, neatpažįsta Tavęs mirties pavidalu. Tačiau dievams, priimantiems aukų atnašas, Tu esi pats brangiausias, kaip ir jie Tau.

KOMENTARAS:

Čia Śrīmatī Rukmiī-devī atsako į Viešpaties Kos teiginį 14-tame tekste:

ni kiñcanā vaya śaśvan
ni kiñcana-jana-priyā
tasmāt prāye a na hy ā hyā
mā bhajanti su-madhyame

„Mes neturime materialios nuosavybės ir Mes esame brangūs tiems, kurie taip pat nieko neturi. Todėl, lieknaliemene, turtuoliai vargiai garbina Mane.“

Karalienė Rukmiī pradeda savo teiginius sakydama ni kiñcano nanu, „Tu iš tiesų esi

ni kiñcana." Žodis kiñcana reiškia „kažkas“, o priešdėlis – nir - arba kaip jis atrodo šiame posme - ni - parodo neigimą. Tokiu būdu įprastine prasme žodis ni kiñcana reiškia „tas, kuris kažko neturi,“ arba kitais žodžiais, „tas, kuris neturi nieko.“

Tačiau šiame posme Karalienė Rukmi ī sako, kad Viešpats K a „neturi nieko“ ne todėl, kad jis yra skurdžius, o todėl, kad Jis pats yra viskas. Kitaip tariant, kadangi K a yra Absoliuti Tiesa, viskas kas egzistuoja, egzistuoja Jame. Nėra jokio kito dalyko, kažko anapus Viešpaties egzistencijos, ką Jis galėtų turėti. Pavyzdžiui, žmogus gali turėti namą arba automobilį arba vaiką arba pinigų, bet nei vienas iš šių dalykų netampa pačiu žmogumi: Jie egzistuoja anapus jo. Mes sakome, kad jis juos turi tik ta prasme, kad jis gali juos kontroliuoti. Bet Viešpats ne tik kontroliuoja savo kūriniją: Jo kūrinija iš tiesų egzistuoja Jame. Todėl nėra nieko anapus Jo, ką Jis galėtų turėti lygiai taip pat, kaip mes turime išorinius objektus.

Ācāryos paaiškina žodį ni kiñcana taip: Teiginys, kad žmogus turi kažką numato, kad jis neturi visko.

Kitaip tariant, jei mes sakome, kad žmogus turi kažkokią nuosavybę, mes turime omeny, kad jis neturi visos nuosavybės, o greičiau tik kažkokią konkrečią nuosavybę. Standartinis Amerikiečių žodynas apibrėžia žodį „some“ (kažkas) kaip „tam tikrą neapibrėžtą ar neapibūdintą skaičių ar kiekį ir pan. kaip skirtingą nuo likusios visumos.“ Sanskrito žodis kiñcana perteikia tą pačią prasmę dalinį visumos kiekį. Tokiu būdu Viešpats K a yra vadinamas ni kiñcana tam, kad paneigti idėją, jog Jis turi tik kažkokį kiekį grožio, šlovės, turtų, intelekto ar kitų vertybių. Greičiau, Jis turi begalinį grožį, begalinį intelektą, begalinius turtus ir taip toliau. Taip yra todėl, kad Jis yra Absoliuti Tiesa.

Śrīla Prabhupāda pradeda savo įvadą Śrīmad-Bhāgavatam pirmai giesmei teiginiu, kuris gana svarbus mūsų dabartinei diskusijai: „Dievo ir Absoliučios Tiesos sampratos nėra to paties lygio. „Śrīmad-Bhāgavatam“ taikosi į Absoliučią Tiesą. Dievo samprata kalba nurodo valdovą, o Absoliučios tiesos samprata nurodo summum bonum, arba galutinį visų energijų šaltinį.“ Čia Śrīla Prabhupāda paliečia pamatinį filosofinį momentą. Dievas paprastai apibrėžiamas kaip „aukščiausia būtybė“ ir žodynas aukščiausią apibrėžia kaip (1) aukščiausias pagal rangą, galią, autoritetą ir t.t.; (2) aukščiausias pagal kokybę, pasiekimus, atlikimą ir t.t.; (3) aukščiausias pagal laipsnį; ir (4) paskutinis, galutinis. Visi šie apibrėžimai neišreiškia tinkamai absoliučios egzistencijos.

Pavyzdžiui, mes galime sakyti, kad kažkoks amerikietis yra visų turtingiausias ta prasme, kad jis

yra turtingesnis už bet kokį kitą amerikietį. Arba mes galima kalbėti apie šalies Aukščiausiąjį Teismą, nors jis tikrai neturi absoliučios galios visais politiniais ir socialiniais klausimais, nes tose srityse dalijasi autoritetu su įstatymų leidyba bei prezidentu. Kitaip tariant, žodis „aukščiausias“ parodo geriausią hierarchijoje, todėl galima pamanyti, jog aukščiausia būtybė yra tiesiog geriausia arba didžiausia iš visų būtybių, o ne pats visų būtybių šaltinis, arba išties viso to, kas egzistuoja, šaltinis. Todėl Śrīla Prabhupāda tikslingai pažymi, kad Absoliučios Tiesos, K□□□os, samprata yra aukštesnė nei aukščiausios būtybės samprata, ir šis momentas labai svarbus norint aiškiai suvokti Vai□□avų filosofiją.

Viešpats K□□□a nėra tiesiog aukščiausia būtybė: Jis yra absoliuti būtybė ir būtent tai pažymi Jo žmona. Todėl žodis ni□kiñcana nereiškia, kad K□□□a neturi turto, greičiau, kad Jis turi visus turtus. Ta prasme ji sutinka su apibrėžimu ni□kiñcana, kurį Jis taiko sau.

14-tame tekste Viešpats K□□□a taip pat teigė: ni□kiñcana-jana-priyā□: "Aš esu brangus tiems, kurie nieko neturi.“ Tačiau čia karalienė Rukmi□ī pažymi, kad pusdieviai, turtingiausios sielos visatoje, reguliariai atnašauja Aukščiausiam Viešpačiui. Mes galime daryti prielaidą, jog pusdieviai, Viešpaties paskirti Jo atstovai, žino, kad viskas priklauso Jam ta prasme, kad viskas yra Jo dalis, kaip buvo paaiškinta aukščiau. Todėl teiginys ni□kiñcana-jana-priyā□ yra teisingas ta prasme, jog neegzistuoja nieko kito išskyrus Viešpatį ir Jo galias. Tad nesvarbu kokie turtingi Viešpaties garbintojai, meilės veiksmu jie iš tiesų atnašauja Jam ne ką kitą, o Jo paties energiją. Tos pačios idėjos pavyzdys yra žmogus, garbinantis Gangą ir atnašaujantis jai Gangos vandenį, arba vaikas, kuris gavęs pinigų iš savo tėvo, jo gimtadieniui nuperka dovaną. Tėvas pats sumoka už savo dovaną, tačiau iš tiesų jį domina vaiko meilė. Taip pat ir Aukščiausias Viešpats apreiškia kosmosą, o tuomet sąlygotos sielos kaupia įvairius Viešpaties kūrinijos dalykus. Doros sielos dalį geriausių surinktų dalykų vėl pasiūlo Viešpačiui kaip atnašą ir tokiu būdu apsivalo pačios. Kadangi visas kosmosas ir tai kas yra jame yra tiesiog Viešpaties energija, mes galime tarti, kad tie, kurie garbina Viešpatį, neturi nieko.

Paprasčiau kalbant, žmonės, besididžiuojantys savo didžiuliais turtais, nenusilenkia Dievui. Karalienė Rukmi□ī taip pat mini šiuos kvailius. Patenkinti savo laikinais kūnais, jie nesupranta juos persekiojančios dieviškos mirties galios. Tačiau pusdieviai, turtingiausios gyvos būtybės, reguliariai atnašauja Aukščiausiam Viešpačiui, todėl Viešpats jiems yra pats brangiausias, kaip teigiama aukščiau.